Nr 3. Kielce, dnia 15 marca 1927 r. Rok VIII.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego“: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

**Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.**

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego“.

**Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.**

**TREŚĆ.**



# DZIAŁ URZĘDOWY.

## ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI.

**Wojewoda Kielecki.**
BG. 148/237/II.

Kielce, dn. 15 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Potrącenia z uposażenia.*

OKÓLNIK Nr 7.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów, Panów Kierowników Państw. Urz. Pośredn. Pracy, Pana Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie, Pana Dyrektora Okręg. Dyrekcji Robót Publ. w Kielcach, oraz Pana Inspektora Starostw województwa kieleckiego.

W związku z interpretacją art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej, przyjętą przez Najwyższy Trybunał Administracyjny przy rozstrzyganiu pewnej konkretnej sprawy potrąceń z uposażenia — wyjaśnia się, że przez uposażenie przypadające do wypłaty, z którego mogą być dokonywane potrącenia przewidziane w artykułach 47 i 48 ustawy o państw. służbie cywilnej, należy rozumieć uposażenie należące się funkcjonarjuszowi po potrąceniu podatku dochodowego od uposażenia, opłat emerytalnych, oraz raty spłacalnej zaliczki.

O powyższem zawiadamiam zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 158 z dnia 28 XII 1926 r. L. I. OB. 12992.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

**Wojewoda Kielecki.**
Sm. 323.

Kielce, dn. 14 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Uchwały zebrań gromadzkich, dotyczących alienacji własności nieruchomej.*

OKÓLNIK Nr 8.

Do wszystkich PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Z posiadanych w Urzędzie Wojewódzkim aktów wynika, że w sprawach podziału wspólnot serwitutowych i wogóle alienacji własności nieruchomej, odnośne uchwały zebrań gromadzkich, powzięte na zasadzie art. 271 ustawy gminnej z roku 1864, zostają przesyłane przez Urzędy gminne bezpośrednio do Urzędów Ziemskich, pomijając w tym wypadku właściwą władzę nadzorczą, wskazaną art. 45 dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4 II 1919 r. (Dz. Pr. Nr 13, poz. 141), to jest Wydział Powiatowy.

Uznając tego rodzaju tryb postępowania za niezgodny z obowiązującemi przepisami prawnemi, jestem zmuszony przypomnieć udzielone w tym kierunku podczas odbytego w 1925 r. zjazdu Starostów wskazówki i na zasadzie art. 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 XI 1919 roku (Dz. Pr. Nr 90, poz. 490) zarządzam, co następuje:

1) Uchwały zebrań gromadzkich w sprawach wyżej wyłuszczonych winny być przedstawiane przez Urzędy gminne Wydziałom Powiatowym.

2) Otrzymane uchwały badają Wydziały Powiatowe pod względem formalno-prawnych wymagań, wyszczególnionych w art. 272—274 ustawy gminej z roku 1864, a więc czy powzięte zostały na prawomocnych zebraniach, w obecności dostatecznej ilości głosujących i t. p.

Gdy odnośna uchwała nie odpowiada warunkom zawartym w cytowanych artykułach, winien Wydział Powiatowy z urzędu ogłosić ją za nieważną.

O ile natomiast rzeczone uchwały formalnych usterek nie wykazują, opatrzy je Wydział Powiatowy potrzebną klauzulą i prześle ze swojemi wnioskami Powiatowemu Komisarzowi Ziemskiemu do dalszego merytorycznego załatwienia.

3) W razie gdyby zdaniem Wydziałów Powiatowych treść poszczególnych, formalnie prawomocnych, uchwał była ze względów dobra publicznego niekorzystną dla tychże gromad, jednocześnie z przesłaniem Komisarzowi Ziemskiemu odnośnej uchwały należy wyrazić swoją opinję i przedstawić ewentualne wnioski.

W wykonaniu powyższego polecam Panu Przewodniczącemu wydać dalsze potrzebne zarządzenia wszystkim Urzędom gminnym w powiecie i ściśle stosować się do ustanowionego niniejszym reskryptem trybu postępowania.

Wojewoda: *Manteuffel.*

---

**Wojewoda Kielecki.**
Pr. 205.

Kielce. dn. 18 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Współdziałanie władz administr. w akcji wychowania fizycznego.*

OKÓLNIK Nr 9.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

W załączeniu przesyłam PP. Starostom okólnik Nr 1 Min. Spraw Wewn. w sprawie powyższej do wiadomości i ścisłego wykonania.

Ze swej strony zwracam uwagę na konieczność pociągnięcia do akcji również gmin i miast, w szczególności przez wezwanie do uwzględnienia w budżecie pewnej kwoty na subwencje dla istniejących względnie powstać mogących miejscowych organizacyj wychowania fizycznego.

Co się zaś tyczy powiatowych związków komunalnych, to gdyby budżety tych ostatnich zostały już uchwalone, musiałoby się w bieżącym roku wyasygnować potrzebne sumy przez Wydziały Powiatowe z ich funduszów dyspozycyjnych.

Jednocześnie zwracam się do Panów Prezydentów miast wydzielonych o współdziałanie z Panami Starostami w omawianej sprawie na terenie miast tam, gdzie Komitet pracuje łącznie dla miasta i powiatu, oraz o przyjście z pomocą finansową.

Oczekuję sprawozdania, przewidzianego w okólniku Ministerstwa.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Załącznik do okólnika Nr 9 z 1927 r.

**Ministerstwo Spraw Wewn.**
Nr Wojsk. 64/27.

Warszawa, d. 10 I 1927 r.

Przedmiot: *Współdziałanie władz administr. w akcji wychowania fizycznego.*

OKÓLNIK Nr 1.

Do wszystkich Panów Wojewodów.

Na posiedzeniu w dniu 11 listopada 1926 r. Rada Ministrów uchwaliła wspólny wniosek Ministrów: Spraw Wojskowych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Wewnętrznych, w sprawie podniesienia wychowania fizycznego.

W uchwale tej, wychodząc z założenia, że o przyszłości Rzeczypospolitej stanowić będzie ogół zdrowych fizycznie i moralnie obywateli i w przeświadczeniu, że podniesienie rozwoju fizycznego i tężyzny moralnej stanowi konieczny warunek zdrowia społeczeństwa, Rząd zapowiada wprowadzenie drogą ustawy powszechnego obowiązku wychowania fizycznego młodzieży obojga płci, jako organicznej części wychowania publicznego.

Zanim jednak wydaną zostanie ustawa wprowadzająca powszechny obowiązek wychowania fizycznego młodzieży, koniecznem jest już w dobie obecnej popieranie

wszechstronne ze strony władzy administracyjnej poczynań społeczeństwa w tym kierunku, jak również propagowanie konieczności wychowania fizycznego Narodu tam, gdzie ono jeszcze nie jest wprowadzone, oraz staranie się o zapewnienie dla akcji wychowania fizycznego podstaw materjalnych ze strony społeczeństwa, a w pierwszym rzędzie ze strony związków samorządowych.

Pracę tę podjąć powinni Panowie Starostowie.

Od nich więc oczekuję, aby propagowali wśród ludności potrzebę wychowania fizycznego, zapewniając dla akcji tej realne podstawy.

Zaznaczam, że prowadzenie akcji wychowania fizycznego wśród miejscowej ludności powierzone zostanie w zasadzie czynnikom wojskowym w osobie oficerów instrukcyjnych, instruktorów wychowania fizycznego, oficerów i podoficerów oraz instruktorów cywilnych, z zastrzeżeniem należytego uwzględnienia zasad zdrowotności.

Panowie Starostowie zechcą udzielić im swej pomocy w zakresie rozporządzalnych środków.

Pozatem Panowie Starostowie pomagać będą powstającym w danym powiecie klubom sportowym, sekcjom sportowym w organizacjach p. w. i innych, ułatwiając im rejestrację i otaczając opieką.

Panowie Starostowie powinni brać żywy udział w akcji miejscowych komisji sportowych, których statut organizacyjny będzie w swoim czasie podany do wiadomości. Działalność tych komisji, zwłaszcza urządzanie świąt wychowania fizycznego i prób sprawności winni Panowie Starostowie popierać wszelkiemi środkami.

W celu ugruntowania akcji wychowania fizycznego i zapewnienia potrzebnych do tej działalności podstaw, koniecznem jest, aby Panowie Starostowie wciągnęli do współpracy na tym terenie związki komunalne, od których Rząd oczekuje: a) dostarczenia placów przydatnych na boiska i strzelnice, oraz odpowiedniego ich urządzenia; b) dostarczenia lokali potrzebnych na zebrania lub dla celów gospodarczych; c) świadczeń w naturze (zaprowiantowanie drużyn ćwiczących w obozach i pomoc odzieżowa dla jednostek niezamożnych); d) organizowania stałego dozoru sanitarnego i bezpłatnej pomocy lekarskiej; e) dostarczania podwód wojskowej ruchomej kadrze i f) subwencjonowania omawianej akcji na terenie danego związku komunalnego.

PP. Starostowie powinni wywrzeć na związki komunalne cały swój wpływ w tym kierunku, aby nie zawiodły one wyżej wymienionych oczekiwań Rządu.

Uchwalone przez reprezentacje związków komunalnych wydatki, związane z akcją wychowania fizycznego młodzieży, powinny być zamieszczone w dziale VIII „Zdrowie publiczne“ budżetów tych związków na rok 1927/28 w myśl § 22 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 VI 1926 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu do § 11 punkt *b* rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 VI 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. Ust. R. P. Nr 75, poz. 433).

Wobec wielkiej wagi, jaką Rząd przywiązuje do należytego rozwinięcia powyższej akcji, oczekuję od Panów Starostów wyjątkowego zajęcia się tą sprawą i wysoce obywatelskiego jej potraktowania.

Zaznaczam, że stopień natężenia akcji wychowania fizycznego wśród społeczeństwa na danym terenie, oraz uzyskanie wymienionych świadczeń od związków komunalnych będzie dla mnie sprawdzianem autorytetu, jaki na swym terenie posiadają PP. Starostowie.

Zechcą Panowie Wojewodowie wyznaczyć podległym sobie Starostom 4-tygodniowy termin do przedstawienia sprawozdania, zawierającego między innemi:

1) stosunek samorządu do tej akcji i wyniki osiągnięte przez PP. Starostów celem uzyskania od związku komunalnego wyżej wyliczonych świadczeń,

2) własne spostrzeżenia i wnioski.

Sprawozdania powyższe wraz ze swemi wnioskami zechcą Panowie Wojewodowie nadesłać następnie w możliwie najkrótszym czasie do Ministerstwa.

Niezależnie od tego polecam, aby co kwartał były nadsyłane sprawozdania z pracy PP. Starostów w powyższym zakresie.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

---

**Wojewoda Kielecki.**
Pr. 300.

Kielce, dn. 19 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Skrócenie godzin urzędowania w soboty w ciągu całego roku.*

OKÓLNIK Nr 10.

Do wszystkich PP. Naczelników Wydziałów. P. Dyrektora Okręg. Dyrekcji Robót Publ., P. Inspektora Starostw, wszystkich PP. Starostów i PP. Kierowników Państw. Urzędów Pośrednictwa Pracy województwa kieleckiego.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 1927 roku powzięła uchwałę w sprawie skrócenia godzin urzędowania w soboty w ciągu całego roku.

W uzupełnieniu zatem okólnika mego Nr 65 z dnia 24 VI 1924 r. L. Pr. 1980/31/I ustalam godziny urzędowe w soboty w ciągu całego roku od godz. 8-ej rano do godz. 13·30.

Normalne dyżury w soboty rozpoczynać się będą nie od godz. 15-ej, lecz już od godz. 13·30.

Wojewoda: *Manteuffel.*

---

**Wojewoda Kielecki.**
Pr. 328.

Kielce, dn. 20 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Ułatwienie ludności kontaktu z urzędami.*

OKÓLNIK Nr 11.

Do wszystkich PP. Naczelników Wydziałów, P. Dyrektora Okręg. Dyrekcji Robót Publ., P. Inspektora Starostw i PP. Starostów województwa kieleckiego.

W ślad dotychczasowych zarządzeń w poruszonej wyżej sprawie, oraz w uzupełnieniu tychże zarządzam, co następuje:

I. Dla ułatwienia interesantom zwracania się odrazu do właściwych urzędników względnie referentów, winna być umieszczona w sieni zajmowanych przez urzędy lokali tablica z podaniem rozkładu i numerów pokoi, oraz wyszczególnieniem spraw załatwianych w poszczególnych pokojach.

W wypadku, gdy niektóre referaty mieszczą się w innym budynku niż większość biur danego urzędu, na tablicy winno być to również uwidocznione.

Na drzwiach każdego pokoju należy umieścić numer pokoju, wykaz spraw załatwianych w tym pokoju i nazwiska zatrudnionych urzędników. W poszczególnych wreszcie pokojach na biurkach urzędników stykających się z interesantami należy umieścić tabliczki tekturowe, zwrócone w stronę interesantów, na których winny być wydrukowane lub wyraźnie wypisane: nazwisko i tytuł urzędowy urzędnika, oraz wykaz spraw przezeń załatwianych.

Zarządzenie to nie dotyczy Panów Starostów.

II. Korespondencja z ludnością często niewłaściwie jest redagowana. Koniecznem jest jasne i zwięzłe podawanie do wiadomości ludności odpowiedzi i decyzji na złożone podania. Przy redagowaniu odpowiedzi należy uwzględniać wiadomości życiowe i prawne tego, do kogo się pisze, mając zawsze na celu istotne poinformowanie go o sprawie.

W tym celu polecam:

a) używać języka właściwego mowie potocznej i podawać istotną przyczynę tego, a nie innego sposobu załatwienia sprawy. Obfite powoływanie się na paragrafy i ustawy nie wyjaśnia, lecz zaciemnia często sprawę. Winno być ono sprowadzone jedynie do koniecznego powołania podstawy prawnej danego zarządzenia lub decyzji. Niedopuszczalne są tego rodzaju załatwienia, jak:

„Do Pana .....
Komunikuję, iż na podstawie art. 12 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 7, poz. 44) i art. 8 rozp. M. S. W. z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 52, poz. 320) wzgl. art. I rozp. tegoż Min. z dnia 13 II 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 22, poz. 240) Urząd Wojew. nie uwzględnił prośby Pańskiej o nadanie obywatelstwa polskiego."

W rezultacie tego rodzaju odpowiedzi petent nie wie dlaczego właściwie zapadła tego rodzaju decyzja urzędu.

b) Podania stron, wniesione do niewłaściwego urzędu, przesyłać bezpośrednio według właściwości, zawiadamiając o tem petenta. W wypadkach, gdy z tych czy innych względów wydaje się to wskazanem, można zwracać podania petentom, jednak tylko przy jednoczesnem pouczeniu, do którego urzędu i jak winien zwrócić się petent w swej sprawie. Udzielenie obszerniejszej wskazówki w takim wypadku nie jest trudne dla urzędnika załatwiającego sprawę, dla ludności zaś jest wielkiem ułatwieniem.

c) W razie braku potrzebnych dowodów lub innych załączników, wyraźnie wskazywać petentom jakich mianowicie załączników czy dowodów brak, nie ograniczać się zaś do spotykanej często nic nie mówiącej formuły: „Zwraca się do dołączenia w y m a g a n y c h załączników.

d) W razie składania przez petentów podań osobiście, przeglądać je odrazu, wskazując petentom na ewent. braki lub usterki. — Podobnie postępować należy w razie zgłoszenia się petenta o informacje o stanie sprawy.

e) O wyjaśnienie okoliczności mających decydujące znaczenie dla danej sprawy uciekać się nie tylko do żądania udowodnienia ich ze strony petenta, lecz zasięgać w tym celu informacji podległych organów, często szybciej i łatwiej mogących okoliczności takie stwierdzić.

f) Unikać zbytniej formalistyki i przewlekania załatwienia spraw. Zgłaszających się interesantów załatwiać dokładnie i szybko, pamiętając, że czas oczekującego interesanta jest dobrem ogółu, a stracone na niepotrzebnem oczekiwaniu w urzędzie godziny — stratą ogólną. Gospodarstwo rolne bowiem, czy pracownia rzemieślnika lub zakład przemysłowca są warsztatami, od których sprawności zależy dobrobyt i bogactwo całego Narodu.

Inspektor Starostw przy inspekcjach, oraz Urząd Wojewódzki przy rozpatrywaniu aktów będą zwracać uwagę na ścisłe stosowanie przepisów i intencji tego okólnika.

Treść niniejszego okólnika podadzą Panowie do wiadomości wszystkich urzędników, ze swej strony zaś dołożą starań, aby wyłuszczone w nim zasady urzędowania wpojone zostały w umysły podległych urzędników.

Wojewoda: *Manteuffel.*

**Wojewoda Kielecki.**
Pr. 329.

Kielce, dn. 20 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Podkreślenie osobistej odpowiedzialności urzędników.*

OKÓLNIK Nr 12.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Przeprowadzone lustracje Starostw, tudzież bezpośrednie moje spostrzeżenia zmuszają mnie do zwrócenia uwagi Panów Starostów na pewien brak poczucia odpowiedzialności osobistej ze strony urzędników za wydawane zarządzenia, względnie wyjaśnienia udzielane stronom, tudzież brak decyzji w błahych nieraz sprawach, które są przez to niepotrzebnie przewlekane.

Ten brak poczucia odpowiedzialności płynie być może częściowo z dotychczasowego systemu urzędowania, gdzie wydający pewne decyzje urzędnik działał zawsze „za Starostę“, pojmując to w sposób niewłaściwy i zasłaniając się osobą Starosty czy innego szefa, czy też powagą urzędu, w miejsce wyraźnego postawienia sprawy, że działa „w imieniu“ Starosty, lub w imieniu danego urzędu, ponosząc pełnię odpowiedzialności za swoje zarządzenia.

Aby zapobiec tego rodzaju anomaljom, zechcą Panowie Starostowie ustalić wyraźnie zakres uprawnień podległych sobie urzędników w granicach własnego zaufania do danego urzędnika i znajomości jego kwalifikacji, zarazem zaś podkreślać jaknajczęściej konieczność poczuwania się urzędników do osobistej odpowiedzialności za powzięte decyzje względnie wydane zarządzenia.

W kierunku podkreślenia tej odpowiedzialności idą częściowo zarządzenia moje wyszczególnione w p. I okólnika Nr 11 z dnia 20 I 1927 r. L. Pr. 328, ponadto zaś polecam, aby wszystkie akta nosiły obok oryginału podpisu poniżej w nawiasie wydrukowane na maszynie lub napisane kaligraficznie nazwisko podpisującego urzędnika.

Wojewoda: *Manteuffel.*

---

**Wojewoda Kielecki.**
L. Ad. 844.

Kielce, dn. 22 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Miejscowe komitety ochrony zabytków.*

OKÓLNIK Nr 13.

Do wszystkich PP. Starostów i PP. Prezydentów miast wydzielonych wojew. kieleckiego.

Każdemu obywatelowi, miłującemu swój kraj i jego przeszłość, drogie powinny być pamiątki historyczne i zabytki przeszłości. Województwo kieleckie, owa rdzennie polska część Rzeczypospolitej i kolebka Narodu, posiada olbrzymią ilość pamiątek historycznych, którym po przetrwaniu różnych kataklizmów dziejowych, a ostatnio okresu zaborów oraz burzy wojny wszechświatowej grozi obecnie we wskrzeszonej Rzeczypospolitej zupełna ruina i zagłada.

Jedną z pierwszych trosk odrodzonej Rzeczypospolitej było coprawda należyte zorganizowanie ochrony tych zabytków, co otrzymało swój wyraz w dekrecie z dnia z 31 października 1918 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury, niemniej jednak zamierzenia te, zakrojone na szeroką skalę, nie mogły być w następstwie wprowadzone w życie z powodu podyktowanych koniecznością państwową oszczędności.

Zachodzi obawa, że zanim nastąpią lepsze czasy, większa część cennych historycznych zabytków, owych pamiątek naszej wiekowej kultury oraz mocy, potęgi i wielkości Narodu, rozsypią się w gruzy. Dziś przeto naszym obowiązkiem obywatelskim jest zatroszczyć się o to, by w miarę sił i możności zabytki owe zostały utrzymane i przekazane przyszłym pokoleniom. Do celu tego doprowadzić może jedynie skoordynowany wysiłek Rządu, samorządu i społeczeństwa, owych trzech czynników, na których zgodnej współpracy budują się silne fundamenty Państwa.

Celem rozpoczęcia zorganizowanej pracy w tym kierunku przesyłam Panom wzorowy statut Towarzystwa opieki nad miejscowemi zabytkami. Rzeczą Panów Starostów i Panów Prezydentów będzie wynalezienie w porozumieniu z miejscowymi członkami Okręgowej Komisji Konserwatorskiej ludzi chętnych do pracy i otaczających pietyzmem pamiątki przeszłości, których inicjatywie powierzą Panowie zabiegi około powołania do życia komitetów opieki nad miejscowym zabytkiem tam, gdzie komitet taki jeszcze nie powstał. Zgodnie z projektowanym tekstem statutu komitet taki, będący osobą prawną, ma być zarazem członkiem Towarzystwa opieki nad zabytkami w Warszawie. W ten sposób dążyć będziemy do ożywienia działalności i rozszerzenia zadań tego Towarzystwa, które w swoim czasie oddało ogromne zasługi dla konserwacji zabytków w kraju.

Skromne subsydja, przewidziane w budżecie państwowym na konserwację zabytków, udzielane będą głównie tym Towarzystwom miejscowym, które wykażą się największym zainteresowaniem i rozwiną najenergiczniejszą działalność w kierunku konserwacji powierzonego swej pieczy zabytku. Na tych samych wreszcie zasadach pozostający pod mojem przewodnictwem Komitet Wojewódzki przeprowadzać będzie podział między poszczególne komitety lokalne sum, przeznaczonych na skutek mojej odezwy przez poszczególne samorządy powiatowe i miejskie na rzecz ochrony zabytków.

Żywię nadzieję, że sumy te, które w roku ubiegłym wyniosły około 7.000 zł. i przeznaczone zostały prawie wyłącznie na konserwację murów ochronnych miasta Szydłowa, w latach następnych w miarę wzrastania zainteresowania ogólnego akcją ochrony zabytków przeszłości będą również wzrastały, co pozwoli miejscowym Komitetom opieki nad zabytkami na rozwinięcie szerszej działalności, a gdy wreszcie w miarę poprawy sytuacji

gospodarczej kraju i Państwo będzie mogło przyjść z wydatniejszemi zapomogami, temi wspólnemi siłami zdołamy przechować i przekazać przyszłym pokoleniom cenne zabytki naszej kultury.

Wzywam Panów Starostów i Panów Prezydentów do złożenia mi do dnia 15 marca 1927 r. szczegółowego sprawozdania:

1) Jakim zabytkom znajdującym się na terenie powierzonych Panom powiatów (względnie miast wydzielonych) grozi najbardziej niebezpieczeństwo zagłady?

2) Jakie miejscowe komitety zostały już powołane do życia?

3) Do jakich osób zamierzają Panowie zwrócić się z wezwaniem o podjęcie inicjatywy założenia miejscowego komitetu ochrony danego zabytku?

4) Jakie sumy zostały wniesione do budżetów powiatowych (względnie miast wydzielonych) na cele ochrony zabytków.

Wojewoda: *Manteuffel.*

---

**Wojewoda Kielecki.**

Rw. 1030/5/II. Kielce, dnia 27 II 1927 r.

Przedmiot: *Normy szacunkowe dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta domowe, zabite z polecenia władz.*

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie ustanowienia norm dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz, lub padłe wskutek szczepień, zarządzonych przez władze.

Art. I.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr 39 poz. 237 z 1920 r.) niniejszem ustanawiam, aż do odwołania, za zwierzęta zabite z polecenia władz państw. lub padłe wskutek szczepień, zarządzonych przez te władze, następujące normy odszkodowań:

1. Konie, muły i osły.

| | | |
|---|---|---|
| a) za źrebięta do 1-go roku . . | cenę do | 100 zł. |
| b) „ „ „ 2-ch lat . . | „ „ | 175 „ |
| c) „ konie od 2-ch do 3-ch lat . | „ „ | 300 „ |
| d) „ ogiery 3-letnie i starsze, nienadające się do hodowli . . | „ „ | 300 „ |
| e) za wałachy i klacze robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu | „ „ | 400 „ |
| f) za wałachy i klacze robocze 3-letnie i starsze cięższego typu | „ „ | 450 „ |
| g) za muły . . . . | „ „ | 250 „ |
| h) „ osły . . . . | „ „ | 80 „ |

2. Bydło rogate.

| | | |
|---|---|---|
| a) za cielęta do pół roku . . | cenę do | 100 zł. |
| b) „ jałowiznę do dwóch lat . | „ „ | 350 „ |
| c) za woły i krowy nierasowe i nienadające się do hodowli . . | „ „ | 600 „ |
| d) za buhaje nierasowe . . | „ „ | 700 „ |

3. Owce i kozy.

| | | |
|---|---|---|
| a) za owce i kozy . . . | „ „ | 30 zł. |
| b) „ jagnięta i koźlęta . . | „ „ | 10 „ |

4. Trzoda chlewna.

| | | |
|---|---|---|
| a) za jeden kilogram żywej wagi . | cenę do | 2 zł. |

Art. II.

Przy wymiarze odszkodowania za materjał zarodowy pełnej krwi wymienionych zwierząt, zapisanych do ksiąg rodowodowych jednej z centralnych organizacji hodowlanych, normy odszkodowań mogą być podwyższone o 25%.

Art. III.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą od dnia 5-go marca 1927 roku i jednocześnie tracą moc obowiązującą ustanowione przezemnie na obszarze województwa kieleckiego w dniu 4-ym grudnia 1926 r. za L. RW. 4144/189/II normy szacunkowe dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych i padłe po zarządzonych przez te władze szczepieniach.

Wojewoda: *Manteuffel.*

---

## OBWIESZCZENIA.

**Urząd Wojewódzki w Kielcach** (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych). Dnia 26 lutego 1927 r. Nr II-503. — *Dochodzenie komisyjne w sprawie budowy linji elektrycznej 15.000 V. z Modrzejowa do Bolesławia przez Towarzystwo Akc. Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich.*

Towarzystwo Akcyjne Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich wystąpiło do Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o udzielenie zezwolenia na przeprowadzenie linji elektrycznej o napięciu 15.000 V. od centrali elektrycznej na kopalni „Modrzejów“ w pow. będzińskim, do kopalni rud cynkowych w Bolesławiu w pow. olkuskim, a to w celu elektryfikacji kopalni w Bolesławiu.

Plany i opisy projektowanych urządzeń wyłożone są do wolnego przeglądu interesowanych w Urzędzie Wojewódzkim (Okręg. Dyrekcji Robót Publ.) w Kielcach w godzinach urzędowych.

Celem zbadania dopuszczalności budowy tej linji projektowanym szlakiem, Urząd Wojewódzki rozpisuje komisyjne dochodzenie na dzień **28 marca 1927 roku.** Komisja rozpocznie czynności o godz. 10·30 przed południem w Starostwie w Będzinie.

Ewentnalne zarzuty przeciw budowie powyższych urządzeń w sposób projektowany można wnosić w dniu dochodzenia do protokułu lub Urzędu Wojew. (Okręg. Dyrekcji Robót Publ.) w Kielcach do dnia 15 marca 1927 r.

Zarzuty wniesione po zamknięciu postępowania przy komisyjnem dochodzeniu nie będą rozpatrywane i żądane pozwolenie zostanie wydane bez względu na ewentualne później wniesione zarzuty interesowanych.

Za Wojewodę: *Krug,* Dyr. Robót Publ.

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

## OBWIESZCZENIA.

### DO PRODUCENTÓW ROLNYCH, ZIEMIAN i DROBNYCH PRODUCENTÓW oraz ZRZESZEŃ ROLNICZYCH.

Producentom rolnym — większym i drobnym, jak również Zrzeszeniom Rolników zwracamy uwagę na poważnego odbiorcę — konsumenta zboża chlebowego — jakim jest wojsko.

Propagowana przez M. S. Wojsk. i organy służby zaopatrzenia intendenckiego idea pozyskania w jaknajszerszej mierze producentów rolnych dla bezpośrednich dostaw zboża dla wojska, z równoczesnem wyeliminowaniem pośrednictwa handlowego, podrażającego znacznie, ze szkodą Skarbu Państwa i rolników ceny produktów zbożowych, — wymaga obustronnego zainteresowania się i wzajemnego zbliżenia rolników i organów wojskowego zaopatrzenia intendenckiego.

Władze wojskowe oceniając w sposób należyty doniosłość roli wojska jako konsumenta zboża, oraz znaczenie i skutki tego z punktu widzenia gospodarstwa społecznego, a zwłaszcza dla podniesienia kultury rolnej, jakoteż z uwagi na interes budżetu państwowego — wystąpiły pierwsze z inicjatywą zbliżenia się do rolników i akcję tę gorliwie rozwijają.

Organizacja zakupów i technika odbioru zboża obmyślane i wykonane są przez organa wojskowo-intendenckie w sposób jaknajmniej formalistyczny i biurokratyczny, zapewniający daleko idące udogodnienia na rzecz producentów rolnych.

Do uskutecznienia zakupów zboża powołane są Rejonowe Kierownictwa Intendentury względnie Rejonowe Zakłady Żywnościowe, rozmieszczone w odpowiedniej ilości na obszarze całego Państwa; siedziby tych instytucyj wskazać mogą najbliższe władze wojskowe względnie władze administracji państwowej lub samorządowej.

Zakup zboża dokonywany bywa w krótkiej drodze bez przetargu, w drodze t. zw. „kupna odręcznego“ lub t. zw. „zwyczajem kupieckim“.

Zakup odręczny jest najprostszą formą zakupu stosowaną wobec rolników i polega na tem, że sprzedający — na podstawie ustnego porozumienia — dostarcza zboże np. w terminie trzech dni i otrzymuje natychmiast zapłatę bez jakichkolwiek dalszych formalności i bez spisywania umowy, a jedynie za pokwitowaniem odbioru zapłaty. — Sposobem odręcznym zakupione może być od każdego producenta jednorazowo począwszy od 100 kg. do 50 ton zboża jednego gatunku.

Na szczególną uwagę zasługują tu odręczne zakupy objazdowe, polegające na tem, że odbiór zboża i zapłata dokonywane są na miejscu u producenta rolnika. Proceder jest przytem następujący:

Producent rolnik, posiadający do zbycia zboże w ilości conajmniej jednego wagonu, lub drobni rolnicy i ich zrzeszenia, którzy sposobem zbiorowym, np. przez Urząd Gminny, Kółko Rolnicze i t. p. zdołają skupić taką ilość zboża, zawiadamiają w krótkiej drodze — pisemnie lub ustnie — najbliższą Rejonową Intendenturę lub Rejonowy Zakład Żywnościowy, zapodając gatunek i przybliżoną ilość zboża, miejscową cenę z uwzględnieniem kosztów dostawy do wagonu r najbliższą kolejową stację załadowania. — Na podstawie otrzymanego zawiadomienia Rejonowa Intendentura względnie Rejonowy Zakład Żywnościowy deleguje oficera w oznaczonym czasie do wskazanego miejsca i delegat odbiera zboże tam na miejscu i natychmiast za nie płaci.

Że zakup zboża sposobem objazdowym obmyślany jest głównie i jedynie w interesie sprzedawcy-producenta, że sposób ten jest szczególnym wyrazem dążności władz wojskowych celem zbliżenia się do producentów rolnych, nie wymaga to dalszych wyjaśnień.

Ilości przekraczające 50 ton danego gatunku zboża nabywa intendentura wojskowa od producentów rolnych t. zw. zwyczajem kupieckim, t. j. po uprzednich ustnych pertraktacjach, przyczem tranzakcja przychodzi do skutku w drodze krótkiej umowy pisemnej, jednak bez wadjum lub kaucji i bez jakichkolwiek dalszych formalności. Zapłata uskuteczniona bywa natychmiast po dostarczeniu umownych partyj czy też całości towaru.

Większe ilości zboża zakupywane bywają w drodze przetargu względnie rozprawy ofertowej, t. j. na podstawie pisemnych ofert reflektantów, w którym to celu Intendentura wojskowa wysyła do rolników imienne krótkie zaproszenia do składania ofert, przyczem dostawa powierzoną bywa reflektantowi oferującemu najkorzystniejsze warunki, a tranzakcja przychodzi do skutku w formie krótkiej pisemnej umowy. Również i przy tym systemie zakupów producenci wolni są od wadjum i kaucji.

Wymagania jakościowe zboża dostosowane są do wyników tegorocznych zbiorów z uwzględnieniem wymagań giełdowych i lokalnych warunków produkcji rolnej, wyrazem tego są s t a n d a r t y, t. j. zasadniczy ciężar gatunkowy jednego hektolitra zboża w kilogramach względnie funtach holenderskich normy gdańskiej.

Od października 1926 roku obowiązującemi są standarty:

DLA ŻYTA:

a) Dla żyta pochodzącego z obszarów województwa poznańskiego i pomorskiego — standart 68,9 kg. = 116,6 funtów holenderskich.

Żyto o niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej 67,2 kg. = 114 funtów holend., przyjmowane jest za potrąceniem.

b) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Warszawa, Lublin i Łódź — standart 68,4 klg. = 116 funtów holenderskich.

Żyto o niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej 66,55 kg. = 113 funtów holenderskich, przyjmowane jest z potrąceniem z ceny kupna.

c) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Kraków — standart 68,1 kg. = 115,5 funtów hol.

Przy niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej niż 66,3 kg. = 112,5 funtów hol., odbiór uskutecznia się z potrąceniem.

d) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Lwów, Przemyśl, Grodno i Brześć n/Bugiem — standart 67,5 kg. = 114,5 funtów holenderskich.

Żyto o niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej niż 66,3 kg. = 112,5 funtów holend., przyjmowane jest z potrąceniem.

Wspomniane potrącenia przy ciężarze gatunkowym od standartu o jeden funt holenderski wynoszą 1/2 % ceny umownej, przy ciężarze gatunkowym niższym od standartów o 2 funty holend. wynoszą 1 1/4 % ceny umownej, zaś dla 3 funtów holend. poniżej standartów potrącenie wynosi 2 1/4 % ceny umownej.

DŁA OWSA:

a) Dla owsa pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Poznań, Toruń, Warszawa, Lublin, Łódź i Kraków: standart 44,55 kg. = 75,8 funtów holend.

Owies o niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej niż 41,85 kg. = 71,5 funtów holend., przyjmowany jest z potrąceniem:

przy wadze do 43,5 kg. = 74,1 funtów holend. — 1/2 % ceny umownej,

przy wadze do 42,00 kg. = 72,7 funtów holend. — 1 1/4 % ceny umownej,

przy wadze do 41,85 kg. = 71,5 funtów holend. — 2 1/4 % ceny umownej.

b) Dla owsa pochodzącego z obszarów na terenie D O. K. Lwów, Przemyśl, Grodno i Brześć n/Bugiem — standart 42 kg. = 71,8 funtów holend.

Dopuszczalny jest zakup owsa o mniejszej wadze gatunkowej do minimum 41,2 kg. = 70,5 funtów holend. przy potrąceniu na rzecz Skarbu Państwa 1/2 % od ceny umownej.

Zawartość wilgoci w życie i owsie dopuszczalna jest zasadniczo w wysokości 15 %. Żyto i owies o wilgoci przekraczającej 15 %, jednak nie wyższej ponad 17 %, odbierane jest za potrąceniem 1 1/2 % za każdy procent wilgoci ponad 15 %.

Zanieczyszczenie żyta wynosić może zasadniczo 2 1/2 %. Żyto zanieczyszczone ponad 2 1/2 % do maximum 3 % przyjmuje się z potrąceniem 1/2 % ceny umownej.

Zanieczyszczenie owsa dopuszczalne jest zasadniczo w wysokości 3 1/2 %, w tem domieszek mineralnych 1 %. Domieszki innych ziarn zbożowych i pastewnych nie powinny przekraczać 5 %.

Celem umożliwienia rolnikom nieposiadającym aparatów do oczyszczania ziarna doprowadzenia ziarna do należytego stopnia czystości, Intendentury wojskowe — po uprzedniem porozumieniu się z zainteresowanym rolnikiem — zezwalają za nieznacznem odszkodowaniem na użycie tryjerów i wialni własności wojskowej.

Przy zakupie zboża o jakości przewyższającej standart zasadniczy, jakoteż o mniejszem zanieczyszczeniu lub wilgoci, przyznane są rolnikom odpowiednie bonifikaty w cenie umownej.

Specjalnem udogodnieniem, stosowanem jedynie wobec producentów rolnych, jest bezpłatne wypożyczanie worków na zboże.

Odbiór zakupionego zboża dokonywany bywa komisyjnie, w obecności sprzedawcy, co stanowi gwarancję rzeczowej oceny dostarczonego towaru, co więcej — sprzedawcy-rolnikowi przysługuje prawo ustnego lub pisemnego odwołania się od tegoż orzeczenia do przewodniczącego komisji odbiorczej lub do właściwego kierownika Rejonowej Intendentury względnie okręgowego szefa intend. z żądaniem ponownego zbadania zboża przez komisję odwoławczą.

Komisja odwoławcza konstytuuje się w najkrótszym czasie, a w skład jej wchodzą, obok rzeczoznawców wojskowych, dwóch rzeczoznawców wskazanych przez zainteresowanego sprzedawcę-rolnika.

Również i wypłata umówionej ceny uskutecznianą bywa bez jakiejkolwiek zwłoki i bez specjalnych formalności.

Przełożone władze wojskowe intendentury czuwają nad ścisłem przestrzeganiem przedstawionych zasad zakupu zboża u producentów i wszelkie związane z tem sprawy załatwiają i rozstrzygają w przyśpieszonym trybie.

Oto główne wytyczne działalności intendentury wojskowej, zmierzające do zbliżenia się do producentów zboża.

Z uwagi na to, że Polska jest krajem wybitnie rolniczym, roczne zapotrzebowanie zboża dla armji, wynoszące około 8.000 wagonów żyta i około 9.000 wagonów owsa, winno być w całości i bezpośrednio pokryte przez producentów zboża, bez kosztownego i stanowczo zbędnego pośrednictwa handlowego.

Władze wojskowe oczekują czynu ze strony zainteresowanych sfer, które niechybnie w dobrze zrozumianym interesie zainicjowaną przez wojsko akcję w sposób należyty wydatnie poprą.

---

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** na zasadzie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręg. Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 30-ym kwietnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o org. Urzęd. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła wniosek mieszkańców wsi **Jedlnia Poduchowna** vel Poświętne, gm. Jedlnia, pow. kozienickiego, Antoniego Rzyckiego i innych w liczbie 19 osób, z dnia 19 czerwca 1925 r. w sprawie wdrożenia postępowania

scaleniowego we wsi Jedlnia Poduchowna vel Poświętne zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi określić na 180,17 ha, obejmujących 140,39 ha gruntów tabelowych wsi Jedlnia Poduchowna vel Poświętne i 39,87 ha gruntów hipotecznych z państwowego majątku Jedlnia, celem powiększenia karłowatych gospodarstw tej wsi.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 października 1926 roku.

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 15 września 1926 r. postanowiła rozszerzyć obszar scaleniowy przy komasacji gruntów wsi: **Czarna Wielki Młyn, Czarna Bełczączka, Czarna po Witkowskich i Czarna po Kurdwanowskich,** gm. Gzowice, powiatu radomskiego, przez dołączenie do tego obszaru 11,1974 ha gruntów hipotecznych z kolonji Walerów o nazwie hipotecznej Czarna, w tem 4,4700 ha gruntów należących do Stanisława Brodowskiego, 3,3592 ha gruntów należących do Stanisława Mazura, 2,3595 ha gruntów należących do Józefa Belowskiego, oraz 1,1197 ha gruntów należących do sukcesorów po Ignacym Czyżewskim.

Orzeczenie to uprawomocniło się zdniem 26 grudnia 1926 roku.

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 28 października 1926 roku na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 z 1926 r., poz. 244), postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Sarnów,** gm. Sarnów, pow. kozienickiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Sarnów zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji gruntów tej wsi określić na 491,4315 ha, obejmujących 332,3641 ha gruntów ukazowych wsi Sarnów, należących do osad tabelowych od Nr 1 do Nr 38 włącznie, 130,9167 ha gruntów zaserwitutowych wsi Sarnów, 21,0945 ha gruntów hipotecznych z dóbr Sarnów, w tem 3,9190 ha gruntów nabytych przez Józefa Kosiarę, 3,9191 ha przez Józefa Gnysia, 4,8584 ha przez Jana Urbanka, 5,0388 ha przez Józefa Słyka, 1,6796 ha przez Ludwika Szewczyka i 1,6796 ha przez Antoniego Szewczyka, 0,8397 ha gruntów tabelowych ze wspólnoty gromadzkiej wsi Mieścisko i 0,0365 ha placu hipotecznego należącego do dóbr Sarnów, oraz celem wyprostowania granic 1,6800 ha gruntów tabelowych gromadzkich ze wsi Kociołek, 2,5 ha gruntów hipotecznych z dóbr Sarnów i 2 ha gruntów z osady młynarskiej „Tartak“, należących do Józefa Gnysia.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 1 stycznia 1927 roku.

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 28 października 1926 roku na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 z 1926 r., poz. 244), postanowiła wniosek mieszkańców wsi **Widoma,** gm. Iwanowice, pow. miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Widoma zatwierdzić i obszar scaleniowy gruntów tej wsi określić na 53,1558 ha, obejmujących wszystkie grunta ukazowe wsi Widoma.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 4 stycznia 1927 roku.

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** w myśl art 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 15-ym września 1926 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o organ. Urzęd. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 z 1926 r.) postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Słowików,** gm. Przytyk, pow. radomskiego, z d. 28 XI 1925 r. w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Słowików, gm. Przytyk, pow. radomskiego, zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi ustalić na 195,2424 ha, obejmujących 176,5684 ha gruntów tabelowych wsi Słowików, 18,6540 ha gruntów hipotecznych, nabytych z majątku Podgajki-Pustki przez sukc. po Adamie Regulskim: Stanisława Religi, Józefa Firlaja, Franciszka Chłopeckiego, Jakóba Bocheńskiego i Michała Kościa, oraz 0,0200 ha gruntów hipotecznych z osady pokarczemnej „Słowików“ o nazwie hipotecznej Przytyk, własności spadkobierców Adama Regulskiego.

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 27-go stycznia 1927 roku.

**Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach** na zasadzie § 30 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 r. (Dz. Ust. Nr 28 z dnia 27 III 1924 r., poz. 281) ogłasza, że orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dn. 28 października 1926 r. Nr sprawy 163/25 II postanowiono zarządzić wniesienie do oryginału i wszystkich odpisów tabeli likwidacyjnej wsi **Koprusa,** gminy Niekłań, pow. koneckiego, wpisu dodatkowego o likwidacji serwitutów tej wsi, uchwalonego orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 23 kwietnia 1925 roku.

---

**Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach** zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

*Blicharskiemu Adamowi w Zwoleniu* — na linji Zwoleń — Radom (31 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·2
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd ze Zwolenia o godz. 8 i 9 do Radomia,
„ z Radomia o godz. 16 i 17 do Zwolenia.

*Gromanowi Janowi w Kielcach,* ul. Czysta 39 — jednym autobusem osobowym „Brasier“ pomiędzy miejscowościami: Kielce (dworzec kolejowy) — Busk (zdrój) (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. autobusem . . . gr. 16
„ 1 „ i 1 „ samochodem lekkim . „ 20
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. autobusem „ 0·3
„ „ „ „ 1 „ i 1 „ samoch. lek. „ 0·4
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie autobusem, do 7 kg. wagi — samochodem lekkim.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godz. 8 i 15·30 do Buska,
„ z Buska „ 11·50 i 18·30 do Kielc.

*Bendkowskiej Wiktorji w Częstochowie,* ul. Garncarska 25 — dwoma autobusami na linji: Częstochowa — Mstów — Przyrów (27 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 12
„ 1 „ i 1 „ do lat 10-u . . „ 6
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Przyrowa o godz. 7 do Mstowa,
„ z Mstowa o godz. 7 i 8 do Częstochowy,
„ z Częstochowy o godz. 15 i 17 do Mstowa,
„ z Mstowa o godz. 16·30 do Przyrowa.

*Werberowi Moszkowi w Radomiu,* ulica Lubelska 14 — dwoma autobusami na linjach: Radom — Kozienice (35 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 klm. . . . . . . gr. 9
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 klm. . . „ 0,3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kozienic o godz. 8 do Radomia,
„ z Radomia „ 18 do Kozienic.

*Kelowi Emilowi z Olkusza* — jednym autobusem na linji: Olkusz — Sosnowiec (40 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
(dla urzędników państw. i samorząd. za okazaniem legitymacji 25% zniżki)
za przewóz bagażu od 1 klg. i 1 km. . . gr. 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Olkusza o godz. 7·30 do Sosnowca,
„ z Sosnowca „ 12 do Strzemieszyc,
„ ze Strzemieszyc „ 14 do Sosnowca,
„ z Sosnowca „ 10, 15·30, 17·30 do Dąbrowy,
„ z Dąbrowy „ 11, 16·30, 18·30 „ Sosnowca,
„ z Sosnowca „ 19·30 do Olkusza.

*Rokickiemu Zygmuntowi w Miechowie* — jednym autobusem na linji: Miechów — Kraków (41 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa o godz. 7 do Słomnik,
„ ze Słomnik „ 7·40 do Krakowa,
„ z Krakowa „ 19 do Słomnik,
„ ze Słomnik „ 20·10 do Miechowa.

*Owczarkowi Janowi w Przytyku* — jednym autobusem na linji: Przytyk — Radom (20 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby dorosłej i 1 km. . . . gr. 10
„ 1 „ w wieku ponad 5 do 18 lat i 1 km. „ 6
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Przytyka o g. 6·30, 13·40 i 16·30 do Radomia,
„ z Radomia o godz. 7·30, 15 i 17·30 do Przytyka.

---

**Komornik przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu,** I-go rewiru Sosnowieckiego, Stefan Morgiewicz, zamieszkały w Sosnowcu przy ul. Kołłątaja 3, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Joska Kałmy Hamburgiera na pokrycie należnych mu sum, a mianowicie: zł. 5.555·55 na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dn. 29/VII 1924 r. Nr C. 457/24, zł. 5.556·56 na mocy klauzuli egzekucyjnej Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 25/VI 1924 roku za Nr. A. 324/24 i zł. 1.111·12 na mocy klauzuli egzekucyjnej Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 30/VI 1924 r. Nr 353/24, razem zł. 12.222·23 z procentem i kosztami, odbędzie się **w dniu 12 lipca 1927 r.** od godziny 10-ej rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Szenowskiej Nr 19 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, położonej w Sosnowcu przy ul. Warszawskiej, oznaczonej Nr. 12 policyjnym, należącej do Chaima Mordki i Dwojry małż. Berlińskich, składającej się z placu o przestrzeni, stosownie do wykazu hipotecznego, 179 sążni 34 stopy miary rosyjskiej

z budynkami: domu frontowego murowanego o trzech piętrach, oficyny murowanej parterowej przybudówki, komórki częściowo murowanych, częściowo drewnianych i studni w podwórzu z pompą ręczną i motorem elektrycznym. W całej nieruchomości zaprowadzona jest instalacja elektryczna. Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym w Sosnowcu pod Nr. 614 rep., obciążona jest długami hipotecznemi na ogólną sumę rubli 35.000, marek polskich 9,000.000 i zł. 115.200·60 i zastrzeżeniami, wskazanemi w III i IV dziale wykazu hipotecznego i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług opisu, dokonanego w dniu 24 lipca 1925 roku.

Licytacja zacznie się od sumy szacunkowej — zł. 105.000.

Życzący sobie przyjąć udział w licytacji, obowiązany jest złożyć kaucję w kwocie zł. 10.500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Komornika, a na tydzień przed licytacją, stosownie do art. 248 zał. XV do ust. post. cyw., w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Sosnowiec, dnia 25 marca 1927 r.

Komornik Sądowy: *St. Morgiewicz.*

---

**Spółka dla budowy drogi Kraków — Ojców** ogłasza niniejszem **przetarg ofertowy** na roboty akordowe przy budowie drogi, które będą rozpoczęte z wiosną 1927 roku na odcinkach: 1) km. 0—3·1 (Bronowice); 2) km. 3·1—6 (Modlnica); 3) km. 12·1—16 („Murownia“-„Brama Krakowska“); 4) km. 16—18·1 („Brama Krakowska“ - „Goplana“), i muszą być w roku bieżącym ukończone.

Reflektanci zechcą składać należycie ostemplowane oferty w Urzędzie Wojewódzkim (Okręg. Dyrekcji Robót Publicznych) w Krakowie, Rynek Główny 35, drzwi Nr 3, **do dnia 21 marca 1927 r.** godz. 10 przed południem, w zapieczętowanych kopertach opatrzonych napisem: „Oferta na budowę drogi Kraków—Ojców“.

W ofertach należy podać szczegółowe ceny robót i dostawy materjałów loco budowa na poszczególne odcinki, wyżej wymienione, lub całą długość. — Do oferty należy dołączyć potwierdzenie Kasy Oszczędności miasta Krakowa na wpłacone wadjum na rachunek Spółki dla budowy drogi Kraków—Ojców w wysokości 5% kosztów oferowanych robót w gotówce lub papierach wartościowych, lub bankowy list gwarancyjny na takąż kwotę.

Zastrzega się dowolny wybór oferenta, względnie odrzucenie wszystkich ofert.

Formularze, informacje i plany są do przejrzenia w biurze Państwowego Zarządu Drogowego w Krakowie, ul. Starowiślna L. 13, II p., w godzinach od 11—13.

Kraków, dnia 24 lutego 1927 r.

Prezes: *Dr Skrzyński,* m. p.

---

**Zarząd Spółki Akcyjnej „Elektrownia w Kielcach“** zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że dnia 22-go kwietnia 1927 roku o godzinie 10-ej przed południem odbędzie się w Warszawie w lokalu przy ul. Czackiego Nr 8, m. 6, roczne Walne Zebranie Akcjonarjuszów, z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej o rezultatach eksploatacji Elektrowni za rok 1926.
2) Rozpatrzenie i aprobata bilansu i rachunku Strat i Zysków zakończonego na dzień 1 stycznia 1927 r.
3) Rozpatrzenie i aprobata budżetu i planu działania na rok 1927.
4) Wybory statutowe.
5) Wnioski akcjonarjuszów.

---

**Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.**

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r.), zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

1) w Racławicach, pow. miechowskiego, z kapitałem zakładowym 2.940 zł.

2) w Kazanowie, gm. Miechów, pow. iłżeckiego, z kapitałem zakładowym 2.650 zł.

3) w Kozłowie, pow. miechowskiego, z kapitałem zakładowym 5.598 zł. 56 gr.

4) w Chrobrzu, pow. pińczowskiego, z kapitałem zakładowym 2.000 zł.

5) w Potworowie, pow. radomskiego, z kapitałem zakładowym 2.000 zł.

---

## OGŁOSZENIA.

*Jan Szubiński* (rocznik 1887) ze Skrzynna, gm. Skrzepisko, pow. opoczyńskiego, ogłasza o zgubie książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. w Końskich. (3—3)

*Jan Wilk* (rocznik 1901) z Przemykowa, gm. Filipowice, pow. pińczowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Pińczowie, którą unieważnia się. (3—3)

*Bogusław Gawroński* z Częstochowy ogłasza o zgubie dowodu osobistego Nr 728044, wydanego przez Starostwo w Częstochowie duia 23 III 1924 r. za Nr 888. (3—3)

*Radziejowski Jan* z Oksy, gm. Węgleszyn, pow. jędrzejowskiego (rocznik 1894) zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Pińczowie w 1923 r. (3—2)

*Komisarjat Policji Państwowej* w Dąbrowie Górniczej ogłasza o zgubie znaczka służby śledczej Nr 256 przez wywiadowcę Józefa Zygulskiego. (3—2)

*Pawłowski Bolesław* z Radomia zgubił dowód osobisty Nr 529639, wydany przez Starostwo w Radomiu. (3—2)

*Kwarciński Tadeusz,* nauczyciel w Słupicy, pow. radomskiego, zgubił legitymację służbową Nr 9054 wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (3—2)

*Abram Lejba Mandel* z Międzygórza zgubił dowód osobisty, wydany w r. 1925 przez Starostwo w Sandomierzu. (3—2)

*T-wo „Cemes" S. A.* w Kazimierzu ogłasza o zgubie karty rejestracyjnej wozu automobilowego Nr K. L. 2347, wydanego przez Urząd Wojewódzki (Okręgową Dyrekcję Robót Publ.) w Kielcach. (3—2)

*Małachowski Lucjan,* rezerwista 1902 r. z Poświętnego, gm. Studzianna, pow. opoczyńskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. w Końskich. (3—2)

*Mordka Hersz Cukierman* z Witówki, gm. Rzeżuśnia, pow. miechowskiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Miechowie. (3—2)

*Jakób Zylberberg* z Radomia zgubił dowód osobisty Nr 3915/158 ser. 222694, wydany dnia 21 lutego 1923 r. przez Starostwo w Radomiu. (2—2)

*Zarzycki Jan* (rocznik 1893) z Boleszyna, gminy Waśniów, pow. opatowskiego, zgubił książeczkę wojskową, którą niniejszem unieważnia się. (3—2)

*Czekaj Janina* z Kamiennej, powiatu koneckiego, zgubiła dnia 2 XII 1926 roku dowód osobisty, wydany w listopadzie 1926 r. przez Starostwo w Końskich. (3—1)

*Lipiec Stanisław* z Kozłowa, gm. Gęsice, powiatu opatowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Ostrowcu. (3—1)

*Frydman Chaim* (r. 1908) z Radomia zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—1)

*Frydman Menasia* (r. 1909) w Radomiu zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—1)

*Frydman Boruch* (r. 1910) z Radomia zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—1)

*Mazur Jan* z Sieciechowa, powiatu kozienickiego, zgubił książeczkę wojskową (rocznik 1892), wydaną przez P. K. U. w Radomiu.

*Masiewicz Stanisław* z Okaliny, gm. Opatów, pow. opatowskiego, zgubił pozwolenie na kupno broni palnej, wydane przez Starostwo w Opatowie dn. 22 VII 1926 r. za Nr. 50590. (3—1)

Magistrat miasta Jędrzejowa ogłasza, że *Goldberg Szymon,* rezerwista 1893 rocznika z Jędrzejowa, zgubił książeczkę wojskową. (3—1)

*Tomala Franciszek* (r. 1904) z Mniowa, pow. kieleckiego, zgubił kartę zwolnienia z wojska kat. E., wydaną w r. 1925 przez P. K. U. w Kielcach.

*Dziuba Franciszek,* post. Policji Państw., zgubił legitymację służbową Nr 1509, wydaną przez Komendę Wojew. Policji Państw. w Kielcach. (3—1)

## STOWARZYSZENIA
### zarejestrowane w Województwie Kieleckiem.

Nr 741. Dnia 29-go maja 1925 r. L. Pr. 3152-8-II Koło Opieki przy gimn. państw. im. Bolesława Prusa w Sosnowcu, w pow. będzińskim.

Nr 742. Dnia 30-go maja 1925 r. L. Pr. 2898-1-II Stow. Ochotniczej Straży Ogniowej w Sławnie w gm. Janków, w pow. opoczyńskim.

Nr 743. Dnia 30-go maja 1925 r. L. Pr. 6156-7-II Stowarzyszenie dla pielęgnowania chorych „Bikur-Cholim" w Czeladzi.

Nr 744. Dnia 3 czerwca 1925 r. L. Pr. 1083-2-II Stow. Właśc. Nieruchomości w Radomiu.

Nr 745. Dnia 3 czerwca 1925 r. L. Pr. 2136-4-II Tow. Opieki nad Schroniskiem dla biednych sierot żydowskich w Kielcach.

Nr 746. Dnia 17 czerwca 1925 r. L. Pr. 2632-1-II Tow. Straży Ogn. Ochotn. w Koziej Woli w gm. Duraczów, w pow. koneckim.

Nr 747. Dnia 17 czerwca 1925 r. L. Pr. 2861-1-II Tow. Straży Ogn. Ochotn. w Przesławicach w gm. Koniusza, w pow. miechowskim.

Nr 748. Dnia 17 czerwca 1925 r. L. Pr. 2767-1-II Tow. Straży Ogn. Ochotn. w Kawęczynie w gm. Mierzwin, w pow. jędrzejowskim.

Nr 749. Dnia 18 czerwca 1925 r. L. Pr. 3188-1-II Tow. Straży Ogn. Ochotn. w Woli Wiśniowej w pow. włoszczowskim.

Nr 750. Dnia 18 czerwca 1925 r. L. Pr. 186-4-II Tow. Straży Ogn. Ochotn. w Kamiennej, pow. konecki.

Odbito w drukarni „Jedność" w Kielcach 1926 r. — 8755.